

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

HEGEDŰS kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(43649/98 sz. Kérelem)

ÍTÉLET
(Békés rendezés)

STRASBOURG

2003. március 25.

Ezen ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Hegedűs kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*

A.B. BAKA,

GAUKUR JÖRUNDSSON,

L. LOUCAIDES,

C. BÎRSAN,

M. UGREKHELIDZE,

A. MULARONI, *bírák*

és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2002. március 12-i és 2003. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az utóbb említett időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (43649/98 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) korábbi 25. Cikke alapján két magyar állampolgár, Hegedűs Sándor és Hegedűs Sándorné („a kérelmezők”) 1998. július 30-án terjesztettek az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. A kérelmezők, *többek között*, az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján a birtokháborítási eljárás elhúzódását panaszolták.

4. A kérelem 1998. november 1-én, az Egyezmény Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyvének hatályba lépésével került át a Bírósághoz (Tizenegyedik kiegészítő jegyzőkönyv 5. Cikk, 2. bekezdés).

5. A kérelmet a Bíróság Második Szekciójára osztották (Bírósági szabályzat, 52. szabály 1. bek.). A Bírósági szabályzat 26. szabálya 1. bekezdésének megfelelően e Szekción belül megalakult az ügyet elbíráló Kamara (Egyezmény 27. Cikk, 1. bekezdés).

6. 2001. november 1-én a Bíróság megváltoztatta Szekcióinak összetételét (25. szabály 1. bek.). Az ügyet az új összetételű Második Szekcióra osztották (52. szabály 1. bek.).

7. A felek észrevételeinek kézhezvételét követően a Bíróság 2002. március 12-én elfogadhatónak nyilvánította a kérelem azon részét, amelyet a Kormánnyal is közölt. A kérelmező többi panaszát elfogadhatatlannak nyilvánította.

8. Levélváltást követően 2002. október 11-én a Hivatalvezető az Egyezmény 38. Cikkének 1. (b) bekezdése szerinti békés rendezés elérését javasolta a feleknek.

9. 2002. november 6-án a kérelmezők, november 7-én pedig a Kormány terjesztette elő az ügy békés rendezését elfogadó alakszerű nyilatkozatát.

A TÉNYEK

10. A kérelmezők 1936-ban, illetve 1937-ben születtek és Tatán, Magyarországon élnek.

11. 1987. májusában a Tatabányai Városi Bíróság a kérelmezők szomszédja, O-né keresetének helyt adva annak tűrésére kötelezte a kérelmezőket, hogy az O-né ingatlanából kivezető csatornát a kérelmezők kertjének egy részén átvezetve kössék be az utcai szennyvízcsatornába.

12. 1988-ban a kérelmezők birtokháborítási pert indítottak O-né ellen azt állítva, hogy a csatornabekötéskor O-né túllépte az 1987-ben számára biztosított jogok terjedelmét.

13. 1990. júliusában a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a Városi Bíróság kereset-elutasító határozatát, és az ügyet visszautalta a Városi Bíróság elé. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság 1991. februárjában újból elutasította a kérelmezők keresetét. 1991. októberében a Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot és másodszor is új eljárásra utasította a Városi Bíróságot.

14. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság 1993. február 2-án tárgyalást tartott és műszaki szakértő kirendeléséről határozott. 1995. május 9-én helyszíni szemlére került sor. 1995. november 9-én a bíróság újabb szakértőt rendelt ki, majd a kérelmezők panasza nyomán 1996. január 22-én visszavonta a szakértő kirendelését. 1996. áprilisában a szakértő visszaküldte a dokumentációt a Városi Bíróságnak, jelezve, hogy a kérelmezők megakadályozták a helyszíni szemle megtartását. 1996. november 14-én a Városi Bíróság szakvéleményt kért az Igazságügyi Műszaki Szakértői Intézettől, amelyet az Intézet 1997. március 26-án terjesztett elő. A végleges szakvélemény benyújtására 1997. szeptember 23-án került sor.

15. 1997. november 13-án a Városi Bíróság helyt adott a kérelmezők keresetének, megállapította, hogy a csatorna bekötésével az alperes birtokháborítást követett el, s a csatorna eltávolítására kötelezte az alperest. A bíróság egyúttal elutasította az alperes szolgalmi jog alapítására irányuló ellenkeresetét.

16. 1998. május 15-én a Megyei Bíróság elutasította az alperes fellebbezését.

17. Az ítélet ellen az alperes 1998. június 17-én felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyre a kérelmezők 1998. szeptember 28-án ellenkérelmet nyújtottak be.

18. 1998. november 19-én a Tatai Városi Bíróság az ítélet végrehajtásának kikényszerítésére hívta fel a bírósági végrehajtót. A végrehajtásra 1998. december 4-én került sor.

19. 1999. március 10-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta a szolgalmi jog létesítését elutasító határozatot, de az első- és másodfokú ítélet többi részét hatályon kívül helyezte, s a kérelmezők keresetét elutasította. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az alperes nem terjeszkedett olyan mértékben túl az 1987-ben megítélt jogok terjedelmén, amely a csatorna eltávolítását indokolta tette volna. Amennyiben a kérelmezők a csatorna ingatlanukon keresztül történő bekötésének a jogosságát vitatták, úgy keresetüket a Legfelsőbb Bíróság *res judicata*-nak minősítette. Az ítéletet 1999. június 4-én kézbesítették a kérelmezők számára.

A JOG

10. 2002. november 6-án a Bíróság a kérelmezők által aláírt alábbi nyilatkozatot kapta kézhez:

„Közljük, hogy Magyarország Kormánya készen áll arra, hogy 6.720 eurót (hatezer-hétszázhusz eurót), vagy ezen összegnek megfelelő, az Európai Központi Bank által a teljesítéskori átváltási árfolyamon számított magyar forintot, továbbá – késedelmes kifizetés esetén – ezen összeg után kamatot fizessen részünkre együttesen vagyoni és nem-vagyoni kárunk, valamint költségeink és kiadásaink megtérítésére a Bíróság előtt lévő, 43649/98 sz. kérelmünk békés rendezése céljából.

Elfogadjuk a javaslatot és a jelen kérelem tényei tekintetében lemondunk minden további, Magyarországgal szembeni követelésről. Kijelentjük, hogy a békés rendezéssel az ügy jogerősen megoldódik, s hogy nem kérjük az ügy Nagykamara elé terjesztését.”

21. 2002. november 7-én a Bíróság az alábbi nyilatkozatot kapta a Kormánytól:

“Kijelentem, hogy Magyarország Kormánya 6.720 eurót (hatezer-hétszázhusz euró), vagy annak megfelelő, az Európai Központi Bank által a békés rendezéskori átváltási árfolyam alkalmazásával számított magyar forintot fizet együttesen Hegedűs Sándor és Hegedűs Sándorné részére 43649/98 számon bejegyzett kérelmük békés rendezése céljából. Ezen összeg fedezi minden vagyoni és nem-vagyoni kárukat, költségeiket és kiadásait. Az összeget az emberi jogok európai egyezménye 37. Cikke 1.(b) bekezdésének megfelelően a Bíróság határozatának kézhezvételétől számított három hónapon belül kell kifizetni.

Ezen összeget a kérelmezők által megadott bankszámlára, adók és egyéb járulékok levonása nélkül kell átutalni.

A fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatával megegyező mértékű kamatot, plusz három százalékpontot kell fizetni a fenti összeg után.

A Kormány kijelenti, hogy nem kéri az ügy Nagykamara elé terjesztését. A kifizetéssel az ügy jogerősen megoldódik.”

22. A Bíróság tudomásul veszi a felek által kötött megállapodást (Egyezmény 39. Cikke). A Bíróság megállapítja, hogy a rendezés az Egyezményben és az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben meghatározott emberi jogok tiszteletben tartásán alapul (az Egyezmény 37. Cikke 1. bekezdésének vége, és a Bíróság Eljárási szabályzata 62. szabályának 3. bekezdése).

23. Ezért az ügyet törölni kell az ügylajstromból.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. *Ügy határoz*, hogy az ügyet törli az ügylajstromból,
2. *Tudomásul veszi* a felek azon vállalását, hogy nem kéri az ügy Nagykamara általi újbóli tárgyalását.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés 2003. március 25-én került megküldésre, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

J.-P. COSTA, Elnök

S. DOLLÉ, Hivatalvezető